

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/51/2020
Identifikačné číslo spisu:	6116203700
Dátum vydania rozhodnutia:	25. februára 2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6116203700.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ AB-COM, s. r. o., so sídlom M. Rázusa 4795, Topoľčany, IČO: 36 530 786, 2/ SAT SYSTEMS Ltd, Krivaya Bukhta st. 2, Záporožie, Ukrajina, IČO: 335 283 62, 3/ UAB Elbela, Birzelio 23-iosios g. 10, Vilnius, Litva, IČO: 124 921 583, spoločne zastúpených Zathurecky InPaRtners, s. r. o., so sídlom Kláry Jarunkovej 4, Banská Bystrica, IČO: 36 867 578, proti žalovaným: 1/ SAPRO, s. r. o., so sídlom Kanská 455, Třinec, Česká republika, IČO: 47 972 793, 2/ SUPERSAT, s. r. o., so sídlom ul. Slovanská cesta 672, Čadca, IČO: 36 442 747, spoločne zastúpeným PATENT IURIST s. r. o., so sídlom Dostojevského rad 5, Bratislava, IČO: 36 724 467, o určenie práva na zápis zmeny majiteľa ochrannej známky a ochranu pred nekalou súťažou, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10CbPv/5/2016, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 19. decembra 2019, č. k. 41CoPv/14/2018-363, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie žalobcov o d m i e t a .

II. Žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 17. apríla 2018, č. k. 10CbPv/5/2016-297, žalobu zamietol a žalovaným priznal voči žalobcom právo na plnú náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia sa žalobou domáhali určenia, že používanie ochrannej známky „OPENBOX“ žalovanými, zapísanej v registri ochranných známk Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚPV“) pod č. 238021, je nekalosúťažným konaním s cieľom domôcť sa práva

na zápis zmeny majiteľa tejto ochrannej známky v registri ochranných známk ÚPV, a zároveň žiadali, aby súd žalovaným zakázal používať ochrannú známku „OPENBOX“ (ďalej tiež OPENBOX) pri ponuke a predaji satelitných prijímačov a ich príslušenstva (okrem originálnych satelitných prijímačov s typovým označením konkretizovaným v žalobe).

3. Žalobcovia v žalobe uviedli, že žalobca 2/ vyvinul v spolupráci s kórejskou spoločnosťou WINIX Ltd. (ďalej len „WINIX“), rad satelitných prijímačov, ktoré boli predávané pod označením OPENBOX a ich distribúciu na území Európskej únie zabezpečoval od roku 2009 (neskôr opravené na rok 2006) žalobca 3/ v postavení generálneho obchodného zástupcu žalobcu 2/ pre Európu. Žalovaný 1/ podľa žalobcov nakupoval výrobky značky OPENBOX od priamych odberateľov žalobcov 2/ a 3/ spravidla v Dubaji alebo

v Poľsku a predával ich priamo alebo prostredníctvom svojej dcérskej spoločnosti (žalovaného 2/). Po desiatich rokoch obchodovania so satelitnými prijímačmi pochádzajúcimi od žalobcu 1/, si začal žalovaný 1/ uplatňovať práva zo slovenskej ochrannej známky OPENBOX a viacerými výzvami datovanými v rokoch 2015 - 2016 vyzval žalobcov 1/ a 3/

na okamžité ukončenie obchodných aktivít s tovarmi v triede 9 a 35 medzinárodného triedenia tovarov a služieb označovanými OPENBOX na Slovensku. Žalobcovia tvrdia,

že žalovaný 1/ takto nekalosúťažným spôsobom zneužíva práva z ochranných známk

na zablokovanie dovozu a zákazu obchodu s originálnymi satelitnými prijímačmi OPENBOX

a ich príslušenstvom, s cieľom donútiť žalobcov 1/ a 3/, aby mu udelili status výhradného dovozcu výrobkov OPENBOX na územie Slovenskej republiky a Českej republiky

(namiesto žalobcu 1/), čo podľa nich vyplýva z emailu zo 7. februára 2016 odoslaného žalovaným 1/ žalobcovi 3/.

Podľa názoru žalobcov sa žalovaný 1/ a 2/ súčasne dopúšťajú nekalosúťažného konania formou klamlivého označovania tovaru, vyvolávania nebezpečenstva zámeny a parazitovania na povesti, keď na svojich stránkach ponúkajú tovar neoprávnene označený značkou OPENBOX. Hoci žalobca 2/ oficiálne vznikol v roku 2005, už v roku 2003 neformálna skupina ukrajinských vývojárov a programátorov vyvinula nový originálny softvér pre satelitný prijímač v spolupráci s kórejskou spoločnosťou ARION Technology Inc. (ďalej len „ARION“), ktorá na základe spoločne vytvoreného programového zabezpečenia začala v roku 2004 výrobu satelitných prijímačov pod obchodným označením OPENBOX. Od polovice roka 2004 objednávky na výrobu satelitných prijímačov OPENBOX v závodoch spoločností ARION a WINIX zadávala spoločnosť SPYRO ELECTRONICS FZE so sídlom v Dubaji (ďalej len „SPYRO“) a na základe inštrukcií budúcich akcionárov žalobcu 2/ zabezpečovala predaj produkcie. Žalobcovia tvrdili, že žalovaný 1/ podal prihlášku českej

i slovenskej ochrannej známky OPENBOX v rozpore s bodom 4a) distribučnej zmluvy uzatvorenej žalovaným 1/ a SPYRO, t. j. bez súhlasu na podanie takýchto prihlášok od SPYRO alebo žalobcov.

4. Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žalobcom

sa nepodarilo preukázať, že by spoločnosť SPYRO bola v akomkoľvek podriadenom vzťahu voči žalobcovi 2/, v dôsledku čoho by aj žalovaný 1/ zastupujúci SPYRO bol v určitom nepriamom vzťahu so žalobcom 2/, teda bol jeho nepriamym obchodným zástupcom na území Slovenska a Českej republiky (kde podal prihlášky ochranných známk OPENBOX), a preto žaloba o určenie práva na zápis zmeny majiteľa slovenskej ochrannej známky OPENBOX podľa § 19 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej len „ZOZ“) neobstoí.

Ak prihlasovateľ ochrannej známky koná samostatne, bez toho, aby bol v špecifickom obchodnom vzťahu s majiteľom zahraničnej ochrannej známky, nemožno ho považovať za tzv. neverného agenta. Pretože žalovanému 1/ patria práva k slovenskej i českej ochrannej známke OPENBOX, používanie týchto ochranných známk a uplatňovanie práv z nich na príslušnom území nemožno hodnotiť ani ako nekalosúťažné konanie, či zneužívanie práv z ochranných známk.

5. Súd prvej inštancie na základe predložených listinných dôkazov skonštatoval,

že nebolo preukázané, že by žalovaný 1/ ako prihlasovateľ slovenskej ochrannej známky OPENBOX bol v ekonomickom alebo v inom vzťahu so žalobcami 2/ alebo 3/ tak, aby bola naplnená hypotéza § 19 ZOZ.

6. Zástupca žalobcov považoval za dôkaz preukazujúci naplnenie hypotézy

§ 19 ZOZ - stanovisko Ing. Lubomíra Proboszcza prednesené na pojednávaní 24. marca 2009 v konaní pred Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 62Cb/205/2008

(správne 64Cb/205/2008 - pozn. dovolacieho súdu), na ktorom ako svedok podľa zápisnice z pojednávania vypovedal, že: „Spoločnosť SAPRO s.r.o. Třinec vystupuje ako obchodný zástupca SAT SYSTEMS Ukrajina, ktorá vyrobila pre spoločnosť WINIX Kórea výrobok, ktorým bol satelitný prijímač OPENBOX.“ Súd prvej inštancie skonštatoval, že hoci

je pravdou, že zápisnica o súdnom pojednávaní je verejnou listinou, vzhľadom k tomu,

že ju spochybnil nielen samotný svedok Ing. M. D. ale aj F. T.

(v tom konaní žalovaný), len ťažko ju možno akceptovať ako nepochybný priamy dôkaz vzťahu obchodného zastúpenia medzi žalovaným 1/ a žalobcom 2/. Už prvá veta tejto zápisnice obsahuje zrejmu nesprávnosť v tom, že výrobky neboli vyrábané pre WINIX (WINIX bol výrobcom), a preto nemožno vylúčiť, že celá veta je v zápisnici uvedená nesprávne. Tibor Haliarsky listom zo dňa 22. januára 2018 požiadal o opravu protokolácie a doplnenie svedeckej výpovede na pojednávaní v tomto konaní dňa 31. januára 2017

v tom zmysle, že bola nesprávne zapísaná jeho výpoveď a v zápisnici chýbajú údaje, ktoré uviedol Ing. M. D..

7. Na odvolanie žalobcov Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 19. decembra 2019, č. k. 41CoPv/14/2018-363, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcom 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

8. Odvolací súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní veci na základe podaného odvolania dospel k záveru o dostatočnom rozsahu zistenia skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie, o vyhodnotení dôkazov v súlade s ust. § 191 ods. 1

zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a o náležitom odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa ust. § 220 ods. 2 CSP.

Zároveň sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie stotožnil a v podrobnostiach na tieto dôvody odkázal (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

9. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom

a súdom prvej inštancie vyvođeným záverom, že žalobcom sa nepodarilo preukázať,

že by spoločnosť SPYRO bola v akomkoľvek podriadenom vzťahu voči žalobcovi 2/, v dôsledku čoho by aj žalovaný 1/, zastupujúci SPYRO, bol v určitom nepriamom vzťahu

so žalobcom 2/, a teda by bol jeho nepriamym obchodným zástupcom na území Slovenska a Česka.

Zároveň sa stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že pokiaľ

sa žalobcovia domáhali určenia práva na zápis zmeny majiteľa ochrannej známky, museli

by preukázať, že žalovaný 1/ v čase podania prihlášok ochranných známk OPENBOX

na Slovensku a v Česku konal v rozpore s právom, teda, že podal prihlášku ochrannej známky ako obchodný zástupca žalobcu 2/ bez jeho súhlasu, pričom túto skutočnosť podľa názoru odvolacieho súdu žalobcovia v konaní nepreukázali.

10. Odvolací súd na doplnenie záverov rozsudku súdu prvej inštancie o nepreukázaní dôvodnosti žaloby, s ktorými sa v celom rozsahu stotožnil, uviedol, že žalobcovia nemôžu opierať svoj nárok najmä o zápisnicu z konania Okresného súdu Banská Bystrica

sp. zn. 64Cb/205/2008, s poukazom na výpoveď Ing. F. D., ktorý mal uviesť, že spoločnosť SAPRO,

s. r. o. Třinec vystupuje ako obchodný zástupca SAT SYSTEMS Ukrajina, ktorá vyrobila pre spoločnosť WINIX Kórea výrobok, ktorý bol satelitný prijímač OPENBOX. Súd prvej inštancie

správne poukázal na to, že uvedená výpoveď nemusí

byť presne zachytená, keďže už v samotnej prvej vete zápisnice sa vyskytuje zrejma nesprávnosť.

Pokiaľ sa žalobcovia odvolávali na ust. § 205 CSP, odvolací súd poukázal

na možný nesprávny obsah tejto zápisnice pri výsluchu Ing. F. D., spochybnený jeho samostatným vyhlásením z 9. februára 2018. Vo vzťahu k ostatným žalobcami predloženým dôkazom odvolací súd uviedol, že tieto nie sú spôsobilé preukázať tvrdenia o podriadenosti SPYRO voči žalobcovi 2/, resp. ich nepovažoval za dôkazy hodnoverne preukazujúce dôvodnosť nároku žalobcov voči žalovaným.

11. Záverom odvolací súd dodal, že žalovaný 1/ podal prihlášku na zápis ochrannej známky v Česku 4. augusta 2008 a na Slovensku 21. septembra 2009, pričom táto prihláška musela obsahovať všetky hmotnoprávne ako aj procesnoprávne náležitosti a v konaní pred ÚPV mal každý oprávnenie vzniesť námietky k zápisu ochrannej známky. Proti zápisu slovenskej ochrannej známky neboli podané žiadne námietky, ani neskôr nebola napadnutá návrhom na vyhlásenie jej neplatnosti alebo zrušenie a v Českej republike bolo vedené konanie o návrhu žalobcu 2/ na vyhlásenie neplatnosti ochrannej známky voči žalovanému 1/ s tým, že prvostupňový orgán tento návrh zamietol so záverom, že z predložených dôkazov nemožno posudzovať priamy alebo nepriamy vzťah navrhovateľa (SAT SYSTEMS), či jeho výrobkov k prihlasovateľovi (SAPRO) s tým, že ani z dokladov predložených v tomto konaní nevyplynulo, že by mal prihlasovateľ v čase podania prihlášky dôvod spájať označenie OPENBOX s navrhovateľom, s ktorým nebol v žiadnom styku a ktorý na území Slovenska a Česka nepôbil.

12. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali v zákonom stanovenej lehote žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) spoločné dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodili z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Podľa názoru dovolateľov rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, „či v zmysle § 192 CSP v spojení s § 205 CSP súd má alebo nemá povinnosť považovať za pravdivé a preukázané skutočnosti osvedčené svedeckou výpoveďou riadne poučeného svedka, obsiahnutou vo verejnej listine - súdnej zápisnici z pojednávania, riadne vyhotovenej súdom prvého stupňa v inom (už dávnejšie ukončenom) súdnom konaní, to všetko v situácii, keď protistrana v prebiehajúcom konaní spochybnila pravdivosť uvedených skutočností uvedených v zápisnici, no opak nebol preukázaný.“ Argumentovali tým, že súd prvej inštancie ako aj odvolací súd uvedenú otázku vyriešili nesprávne, keď v priamom rozpore so znením § 192 CSP v spojení s § 205 CSP nepriznali skutočnostiam uvedeným vo výpovedi svedka, obsiahnutej v zápisnici z pojednávania z 24. marca 2009, vyhotovenej Okresným súdom Banská Bystrica v konaní sp. zn. 64Cb/205/2008, charakter vyvrátiteľnej domnienky a nepovažovali tieto skutočnosti za preukázané, hoci v konaní nebol preukázaný opak. Nesprávnou interpretáciou a aplikáciou uvedených ustanovení sa odvolací súd odklonil od dlhodobo ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, pričom poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“): uznesenie sp. zn. 3Cdo/61/1999 z 1. novembra 1999, rozsudok sp. zn. 1Cdo/15/2003 z 1. septembra 2003, rozsudok sp. zn. 2Cdo/11/2007 z 29. decembra 2008, rozsudok sp. zn. 2Cdo/199/2005 z 1. marca 2010, uznesenie sp. zn. 4Cdo/240/2010 z 27. októbra 2010, uznesenie sp. zn. 1Cdo/18/2013 z 27. novembra 2013, uznesenie sp. zn. 8Cdo/252/2014 z 10. decembra 2014 a uznesenie sp. zn. 1Cdo/185/2017 zo 16. decembra 2019.

13. Podľa dovolateľov ich právny nárok vychádza z ustanovenia § 19 ZOZ, pričom úlohou súdu bolo posúdenie, či preukázali kumulatívne splnenie všetkých znakov hypotézy uvedeného ustanovenia, a to, že: a/ žalobca je majiteľom (staršej) zahraničnej ochrannej známky, b/ na inom území došlo k zápisu neskoršej (zhodnej alebo zameniteľnej) ochrannej známky (bez súhlasu majiteľa skoršej zahraničnej ochrannej známky) a c/ subjekt, na ktorého meno bola ochranná známka zapísaná bol (v čase podania prihlášky) obchodným zástupcom žalobcu. Splnenie znakov hypotézy § 19 ZOZ uvedených v bodoch a/ a b/ žalobcovia preukázali a v konaní neboli sporné, pričom splnenie posledného znaku (bod c/) žalobcovia preukazovali svedeckou výpoveďou svedka Ing. D., obsiahnutou v zápisnici z pojednávania Okresného súdu Banská Bystrica z 24. marca 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 64Cb/205/2008. Pravdivosť a správnosť zápisu svojej výpovede Ing. D. spochybnil, no nevyvrátil. Odvolací súd (ako aj súd prvej inštancie) vec nesprávne právne posúdil, keď neuznal kumulatívne splnenie všetkých znakov hypotézy § 19 ZOZ napriek tomu, že obsah svedeckej výpovede s charakterom vyvrátiteľnej domnienky nebol v konaní vyvrátený dôkazom opaku v zmysle

§ 192 CSP v spojení s § 205 CSP. Žalobcovia preto navrhli, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne, aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

14. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolanie žalobcov dovolací súd odmietol.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je potrebné odmietnuť.

16. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním.

17. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (písm. a/), ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (písm. b/) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (písm. c/).

18. Žalobcovia v rozhodovanej veci vyvodzovali prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Pre dovolanie prípustné podľa § 421 CSP platí, že ho možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Pokiaľ dovolateľ nevymedzí ním tvrdený dovolací dôvod uvedeným spôsobom, je to dôvodom pre odmietnutie dovolania podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP. Podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

19. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa opiera o ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/203/2016, 2Cdo/54/2018, 3Cdo/6/2017, 3Cdo/67/2017, 4Cdo/95/2017, 7Cdo/140/2017).

20. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

21. Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť, musí byť rozhodujúca pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv

na meritórne rozhodnutie, a ani otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Prípustnosť dovolania nezakladá ani všeobecná nespokojnosť dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (resp. jeho právnymi závermi).

22. Za otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a pri riešení ktorej sa odvolací súd mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, dovolateľ označil otázku: „či v zmysle § 192 CSP v spojení s § 205 CSP súd má alebo nemá povinnosť považovať za pravdivé a preukázané skutočnosti osvedčené svedeckou výpoveďou riadne poučeného svedka, obsiahnutou vo verejnej listine - súdnej zápisnici z pojednávania, riadne vyhotovenej súdom prvého stupňa v inom (už dávnejšie ukončenom) súdnom konaní, to všetko v situácii, keď protistrana v prebiehajúcom konaní spochybnila pravdivosť uvedených skutočností uvedených v zápisnici, no opak nebol preukázaný.“ Dovolateľ v dovolaní tvrdil odklon od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, konkrétne poukázal

na rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/61/1999, 1Cdo/15/2003, 2Cdo/11/2007, 2Cdo/199/2005, 4Cdo/240/2010, 1Cdo/18/2013, 8Cdo/252/2014 a 1Cdo/185/2017.

Dovolací súd konštatuje, že napriek uvedenému, dovolanie žalobcov podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP prípustné nie je.

23. Ako už dovolací súd uviedol vyššie, právna otázka položená dovolateľom v dovolaní musí byť zásadná pre rozhodnutie vo veci, čo znamená, že od jej vyriešenia záviselo rozhodnutie súdu v spore. Dovolateľmi položená otázka uvedené kritérium nespĺňa a jej formulácia opomína základné závery rozhodujúce pre právne úvahy odvolacieho (i prvoinštančného) súdu. Pre záver o tom, že ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor sporovej strany, že daná právna otázka môže byť pre ňu rozhodujúca, ale významný je výlučne záver najvyššieho súdu rozhodujúceho o dovolaní.

24. Z rozhodnutia odvolacieho súdu, ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie, výslovne vyplýva, že súdy nižšej inštancie svoje rozhodnutia založili na tom, že z vykonaného dokazovania nevyplynulo - v konaní nebolo preukázané splnenie všetkých znakov hypotézy ustanovenia § 19 ZOZ. Konkrétne nebolo v konaní preukázané tvrdenie, že subjekt, na ktorého meno bola ochranná známka zapísaná (žalovaný 1/) bol (hoci aj nepriamym) obchodným zástupcom žalobcu 2/ na území Slovenska; zároveň v konaní nebolo preukázané, že žalovaný 1/ v čase podania prihlášok ochranných známk OPENBOX na Slovensku konal v rozpore s právom, teda, že by podal prihlášku ochrannej známky ako obchodný zástupca žalobcu 2/ bez jeho súhlasu. V tomto smere rozhodnutie spočívalo v závere o neunesení dôkazného bremena na žalujúcej strane.

Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj z rozhodnutia súdu prvej inštancie tiež vyplýva, že súdy nespochybňovali skutočnosť, že zápisnica z pojednávania je verejnou listinou, ale obsah výpovede v nej obsiahnutej, s prihliadnutím na ďalšie vykonané dôkazy (vyhlásenie p. D. a p. T.) ako aj na zrejme nesprávnosti uvedené v tejto zápisnici, nepovažovali za priamy dôkaz vzťahu obchodného zastúpenia medzi žalobcom 2/ a žalovaným 1/. Žalobcami nastolená otázka tak v riešenej veci nemôže priniesť zmenu záverov konajúcich súdov a jej riešenie v kontexte vykonaného dokazovania nemôže dovolateľom priniesť pozitívny výsledok v spore a ich právne postavenie sa nezmení.

25. V tejto súvislosti dovolací súd zvyrazňuje, že dovolanie nepredstavuje (ďalší) opravný prostriedok, ktorý by mal slúžiť na odstránenie nedostatkov pri ustálení skutkového stavu veci. Dovolací súd z hľadiska úpravy a zamerania odvolacieho konania

nie je tzv. skutkovým súdom, čo znamená, že nemôže formulovať nové skutkové závery a rovnako nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení súdmi nižších inštancií, už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od súdu prvoinštančného a odvolacieho) v dovolacom konaní nemá možnosť vykonávať dokazovanie. Vyplýva to z ustanovenia § 442 CSP, podľa ktorého dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd.

Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdom prvej inštancie a odvolacím súdom, ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania a jeho hodnotenia (§ 191 ods. 1 CSP, § 378 ods. 1 CSP). Dovolacou otázkou, tak ako bola dovolateľmi vymedzená, sa však dovolatelia v podstate domáhajú revízie skutkového stavu, čo nie je v dovolacom konaní prípustné.

26. V neposlednom rade, pokiaľ dovolatelia poukazujú na rozhodnutia dovolacieho súdu (čo by ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu), v ktorých je podľa názoru dovolateľov riešená uvedená právna otázka odlišne ako ju vyriešil odvolací súd, dovolací súd uvádza, že v dovolateľmi označených rozhodnutiach dovolací súd neriešil otázku prezumpcie správnosti a pravdivosti skutočností osvedčených svedeckou výpoveďou obsiahnutou

v súdnej zápisnici z pojednávania. Uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/61/1999

z 1. novembra 1999 sa týkalo vzdania sa práva na podanie odvolania; v rozsudkoch

sp. zn. 1Cdo/15/2003 z 1. septembra 2003, sp. zn. 2Cdo/11/2007, z 29. decembra 2008

a sp. zn. 2Cdo/199/2005 z 1. marca 2010 a v uznesení sp. zn. 1Cdo/185/2017 zo 16. decembra 2019, najvyšší súd riešil otázku osvedčovania listín notárom; uznesenia najvyššieho súdu

sp. zn. 4Cdo/240/2010 z 27. októbra 2010 a sp. zn. 1Cdo/18/2013 z 27. novembra 2013

sa týkali doručeníek a v uznesení sp. zn. 8Cdo/252/2014 z 10. decembra 2014 sa najvyšší súd zaoberal dovolateľom tvrdeným odmietnutím súdu protokolovať „veci zásadného významu“

do zápisnice z pojednávania. Z obsahu spisu, a predovšetkým z rozhodnutí súdov oboch inšancií nevyplýva, že by tieto súdy nerešpektovali právne závery obsiahnuté v dovolateľom označených rozhodnutiach najvyššieho súdu, nakoľko nešlo o skutkovo a právne obdobné veci v porovnaní s vecou, ktorá je predmetom tohto sporu.

27. Záverom dovolací súd uvádza, že prípadné nerešpektovanie ust. § 205 CSP, tiež v spojitosti s ust. § 192 CSP, z hľadiska existencie vyvrátiteľnej domnienky pravdivosti obsahu verejnej listiny, zo strany konajúcich súdov, by vo všeobecnosti mohlo byť dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP (ak by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces). Dovolatelia však vadu zmätočnosti v procesnom postupe konajúcich súdov nižšej inštancie podľa uvedeného ustanovenia nenamietali

(viď § 440 CSP) a zároveň dovolací súd len pre úplnosť poznamenáva, že z obsahu spisu

ani nevyplýva, že by k uvedenej vade postupom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie v tomto konaní došlo.

28. Dovolací súd pre bližšie vysvetlenie považuje za potrebné k prijatým záverom dodať (obiter dictum) aj nasledovné.

29. Zápisnica o súdnom pojednávaní má vo všeobecnosti v zmysle ustálenej judikatúry povahu verejnej listiny (pozri napr. 2Cdo/119/2011, II. ÚS/333/2014).

Zápisnica o súdnom pojednávaní spísaná v inom súdnom konaní, a ako dôkaz vykonaná v ďalšom (napr. tu posudzovanom) súdnom konaní, z hľadiska úpravy dokazovania v Civilnom sporovom poriadku (§ 185 až § 211) vo svojej podstate predstavuje jeden z dôkazných prostriedkov - listinu, a to verejnú listinu. Listiny sú jedným z tzv. klasických (zákonom pomenovaných) dôkazných prostriedkov v civilnom procese a intenzita

ich dôkaznej sily je rozdielna podľa toho, či ide o listiny verejné alebo ostatné, ktoré

sa označujú ako súkromné. Listina je v podstate písomná správa podávaná na hnutel'nom podklade, na akom bývajú obvykle takéto správy podávané (papier, pergamen a pod.)

a je vydavateľom podpísaná. V civilnom konaní pri dokazovaní listinou skúma

súd jej pravosť, t. j., či pochádza od toho, kto je na nej ako vydavateľ podpísaný,

či nie je jej obsah porušený a ďalej správnosť jej obsahu.

30. Verejná listina je listina vydaná súdom alebo iným štátnym orgánom v medziach ich právomoci alebo listina, ktorá bola osobitným predpisom za takú vyhlásená;

je považovaná za dôkazný prostriedok veľmi preukazný (presvedčivý, evidentný, nesporný). Pokiaľ nie je pochybná jej pravosť (napr., že bola sfalšovaná), potvrdzuje,

že ide o nariadenie alebo prehlásenie orgánu, ktorý listinu vydal. V tomto smere sú potom súdy aj iné štátne orgány takouto listinou viazané. Ak verejná listina obsahuje osvedčenie alebo potvrdenie nejakej skutočnosti (napr. potvrdenie obce, že pre povinného je zabezpečené náhradné bývanie), potom potvrdzuje aj pravdivosť tejto skutočnosti, pokiaľ nie je dokázaný opak. Tým sa líši od súkromnej listiny, kde stačí popretie správnosti jej obsahu (napr. o zaplatení dlhu) k tomu, aby jej správnosť (pravdivosť) musela byť preukazovaná tým, kto sa jej dovoľáva (pozri napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/13/2009).

31. Podľa ustanovení § 99 CSP a § 52 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné súdy, krajské súdy, Špecializovaný trestný súd a vojenské súdy, zápisnica o súdnom pojednávaní obsahuje najmä presný čas začiatku a skončenia súdneho pojednávania, označenie prejednávanej veci, označenie osôb prítomných na pojednávaní, opis priebehu pojednávania, podstatný obsah výpovedí a prednesov, výroky rozhodnutia, ako aj všetky podstatné okolnosti a poučenia poskytnuté súdom. Z uvedeného vyplýva, že účelom zápisnice o súdnom pojednávaní je zaznamenanie tohto procesného úkonu súdu v listinnej podobe tak, aby poskytovala súdu, stranám a ich zástupcom jasný obraz o priebehu pojednávania.

32. Podľa § 205 CSP, listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak.

33. V zápisnici o pojednávaní ako verejnej listine sa prezumuje správnosť a pravdivosť údajov v nej uvedených. V prípade svedeckej výpovede zachytenej v zápisnici o pojednávaní je pravdivosť toho, čo (zápisnica) osvedčuje alebo potvrdzuje, v zmysle ustanovenia § 205 CSP potrebné vnímať len ako osvedčenie - potvrdenie účasti svedka na konkrétnom pojednávaní a zaznamenania (podstatného) obsahu jeho výpovede na tomto pojednávaní. Uvedené vyplýva zo samotnej povahy zápisnice o pojednávaní, ktorá má slúžiť predovšetkým ako záznam priebehu pojednávania. Vyplýva to aj z dikcie ust. § 99 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak to súd považuje za vhodné a účelné, spisuje sa o procesných úkonoch zápisnica. Inými slovami, zápisnica o pojednávaní zachytávajúca výpoveď svedka (ako verejná listina podľa § 205 CSP), potvrdzuje existenciu a priebeh daného procesného úkonu, pravdivosť toho, že sa svedok pojednávania zúčastnil a čo vypovedal. Podľa názoru dovolacieho súdu v tomto smere je nevyhnutné rozlišovať medzi prezumpciou správnosti a pravdivosti zápisnice o pojednávaní (ako osvedčenia priebehu pojednávania) a prezumpciou správnosti a pravdivosti obsahu svedeckej výpovede, na ktorú ustanovenie § 205 CSP z hľadiska hodnotenia dôkazov nedopadá. Z uvedeného, na skutočnosti uvádzané vo výpovedi svedka, len z dôvodu jej zachytenia v zápisnici zo súdneho pojednávania, nemožno bez ďalšieho v inom konaní nahliadať v zmysle § 205 CSP ako na objektívne pravdivé a preukázané (ako priamy dôkaz preukazujúci určitú skutočnosť). Zároveň nemožno zo žiadneho z ustanovení CSP vyvodit', že súd nemôže vyhodnotiť svedeckú výpoveď zaprotokolovanú v zápisnici v inom konaní v rámci voľného hodnotenia dôkazov (§ 191 CSP).

34. V prípade dokazovania obsahom svedeckej výpovede v inom konaní, zisťovanej zo zápisnice o pojednávaní spísanou (iným) súdom, do ktorej bola výpoveď svedka zaznamenaná, sa súd v podstate zaoberá popri sebe dvomi dôkaznými prostriedkami a to nosičom, záznamom svedeckej výpovede, ktorým je listina - zápisnica o pojednávaní ako verejná listina osvedčujúca priebeh a obsah výpovede svedka a samotnou svedeckou výpoveďou z hľadiska jej pravdivosti, úplnosti, vierohodnosti, či súladnosti s inými dôkazmi. Teda verejná listina - zápisnica o pojednávaní zachycuje predovšetkým kto vypovedal, pred akým orgánom, na aké otázky, miesto a čas výpovede a tiež, či svedecká výpoveď bola ako dôkaz v konaní vykonaná procesne prípustným spôsobom (po zákonom poučení). Avšak samotné zachytenie výpovede svedka (v inom súdnom konaní) do zápisnice ako verejnej listiny nezbavuje súdu možnosti a súčasne procesnej povinnosti hodnotiť samotnú svedeckú výpoveď spôsobom podľa ust. § 191 ods. 1 CSP. Zachytenie výpovede

do zápisnice v inom súdnom konaní, nezbavuje výpoveď svedka jej procesného charakteru ako samostatného dôkazného prostriedku, ani ho fundamentálne nemení, z hľadiska potreby jeho voľného hodnotenia súdom podľa zákonných kritérií, vyžadovaných pre vyvodenie relevantných skutkových zistení a záverov. Inými slovami, hodnotenie svedeckej výpovede súdom postupom v zmysle § 191 ods. 1 CSP, z hľadiska jej vierohodnosti, pravdivosti, správnosti, nemožno nahradiť len poukazom na zachytenie tohto dôkazu v zápisnici o pojednávaní ako verejnej listine. To, či svedok v inom konaní (ne)pravdivo vypovedal o určitých skutočnostiach, môže a musí byť podrobené hodnotiacemu kritickému úsudku súdu v civilnom procese v inej veci, pokiaľ možno, akoby vypovedal pred súdom v danom konaní priamo. Dôkaznú silu obsahu (pravdivosti, správnosti) výpovede svedka nezvyšuje len samotná okolnosť jej zachytenia do zápisnice v (inom) súdnom konaní. Dôkaznú silu toho - ktorého dôkazu mu priraduje až súd ako výsledok jeho hodnotenia vykonaného dokazovania zákonom aprobovaným spôsobom.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že v prípade dovolania žalobcov nedošlo k naplneniu podmienok pre prípustné dovolanie podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Preto najvyšší súd dovolanie žalobcov odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP.

36. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v prípade neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015 Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'>). O výške náhrady trov konania žalovaných rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

37. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.